

Anca Pedvis

Jazz

Ezen az estén márványhalat ennék,
és az ősz vérét innám hozzá egy kis
félhomályos lebujsban, melyben
alig látni a távolságot köztem s közted.
S mikor rád néznék, enyhén füstölne
homlokom a feszültségtől, arcom
verejtékbe borítaná a kék
árnyék.

Evés közben megforgatnám a bérgyilkos kést,
ujjamat gyűrűsre cserélve, s azt hiszem, kissé
megremegnél, mikor fogaim megcsillannának, s
hagynák a szavakat havazásként tányérokba
hullani, kenyérre,
borra a pohárban...

Dan Emilian Roșca

A poéta kenyere

édes és átvért a poéta kenyere
nekem a konszolidált lét mintha sose lenne
a szigorú erkölcsű dóm mellett megszán
egy don quijote, rajta maffiózós szemüveg,
nekem a konszolidált lét mintha sose lenne,
opera-téren irina margarina,
nővér ukulelén játszik, lábánál
elnyútt hátizsákja pihen, tömve
kétes levelekkel,
nekem a konszolidált lét mintha sose lenne,
édes és átvért a poéta kenyere

Szlafkay Attila fordításai